

Ændringsforslag indtrævedes til samme Dags Aften.

Formanden: Den følgende Sag paa Dagsordenen er: Eneste Behandling af Forslag til Lov, hvorved Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, med nogle Forandringer udvides til ogsaa at gjælde for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne*). Udvalgets Betænkning**) over dette Lovforslag har været omdeelt paa de Herrers Bladser. Der indeholdes deri ikke noget Ændringsforslag, og der er ellers ikke fremkommet Ændringsforslag, hvorfor jeg sætter Sagen i dens Heelhed under Forhandling.

Slensborg: Udvalget har troet at burde anbefale det ærede Thing at vedtage Loven saaledes, som den nu er kommen til os igjen fra det andet Thing. De Forandringer, som den er undergaaet, ere i det Hele ikke væsentlige; de ere motiverede deels af Hensynet til at simplificere det Hele, deels af Hensynet til den nye Lov om Frederiksberg Sogns økonomiske Bestyrelse. Der er kun en eneste af Forandringerne, der er af nogen væsentligere Betydning, nemlig den, som angaaer Maaden, hvorpaa Udgifterne til de i §. 4 nævnte Dier med skulde tilveiebringes; men det forekommer mig, at de Grunde, der ere anførte og kunne anføres for denne Forandring, ere aldeles tilstrækkelige. Jeg skal ikke opholde det ærede Thing med at gaae nærmere ind paa de enkelte Paragrapher, da jeg ikke antager, at der vil fremkomme nogen Indvending imod Loven, som den nu er forandret.

Lehmann: Jeg reiser mig kun for at understøtte Udvalgets Indstilling, at gaae ind paa nærværende Lov. Da jeg var den, der i sin Tid opponerede mod Loven om Frederiksbergs Bestyrelse, skal jeg kun bemærke, at det er sjældent, at den, der har Ret, saa hurtig

faaer Ret, som her er Tilfældet. Det er nemlig en Folge af en Beslutning, som her er tagen, at man nu er kommen til at faae for dette Forhold det, som man vilde have opnaaet, dersom man havde gjort Adskillelsen mellem Sognene der, hvor den burde være. Efterat dette er skeet, agter jeg at stemme for Loven.

Da ellers Ingen begærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved, efterat Lovens første og sidste Paragraph vare oplæste,

Lo v

hvorved

Bygningsloven af 17de Marts 1856, forsaavidt den angaaer Kjøbenhavns Forstæder, udvides til ogsaa at gjælde for en Deel af Frederiksberg og Hvidovre Sogne, (saaledes som den findes i Anh. A. Sp. 1433—40) vedtoges eenstemmig med 38 Stemmer.

Formanden: Loven bliver nu at tilfille Consellspræsidenten.

Den følgende og sidste Sag paa Dagsordenen angaaer Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1858 til 31te Marts 1859. Denne Sag er til tredie*) Behandling. Der er intet Ændringsforslag fremkommet til denne Behandling. Det er altsaa Sagen i sin Heelhed, der sættes under Forhandling.

Wesfely: Naar jeg reiser mig for at give mit Ja til nærværende Finantslov, da skeer det ikke uden Betænkelse, ja jeg kunde sige, ikke uden Ungstelse, naar jeg tager Hensyn til de nærværende Forhold, under hvilke Landet er stillet. Det vil være i den meger ærede Forsamlings Erindring, at jeg ved en anden Sag har udtalt mig om, hvorledes jeg betragter de nærværende Conjuncturer. Jeg betragter dem som en næsten total Standsning

*) Lovforslaget findes Anh. A. Sp. 1433—40.

**) Udvalgets Betænkning findes Anh. B. Sp. 555—56.

*) 2den Behandling findes i Tid. Sp. 1294—95.